

BUCZ HUNOR
Magor-ének

*Fogantatásod huszadik hetében
Hallottam szívdobogásodat
Azóta is ott kuruttyol minden
Mozdulatod mélyén, mint
Bükkerdő közepén tükrös tó
Békaakórusa.*

*Visszhangzik szavaid
Bogyborékoló mosolyában
Huncut kacsintásaidban
A fekete fehér billentyűkön
Felsajduló zokogásodban
Könyörgéseidben*

*Lépteid előtt jár lüktet
Megelőzi kézfogásodat
Ölelésedet és vágyaidat
Mint a madárnak röptét
A szárnyának csattogása
Ha zsákmányára csap*

*Hallom ősszel a dióverésben
És hintázik télen ha hull a hó
Dobol minden rügyfakadáskor
A robbanni kész zsenge ágban
S az erdélyi havasokban fönt
Fenyő ízű nyárban*

*Dobogsz a Mindenségben
A fény mértani csipkéiben
Csillagvirágok körtáncában
És kivirulhatsz örökös mában
A termő világot megtartó
Boldog keresztfában*

Séta közben

*„Apci, ha majd visszaszületünk a csillagokba,”
– Rándított karon az alig ötéves Magorka –
„Ugye, a pesti srácok és Szondy két apródja
Biztos bevesz engem is a hős focicsapatba?”
Mire valami választ kikínlódhattam volna
A bölcs és tetterős megoldást Magor kimondta:
„De edzeni most kell, gyerünk labdáért a boltba!”*